

عنوان مقاله:

معیارهای محاسبه خسارت در حقوق ایران، انگلیس و اسناد بین‌المللی

محل انتشار:

دوفصلنامه دانشنامه حقوق اقتصادی، دوره 27، شماره 18 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 61

نویسندگان:

علی شهابی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سید حسین صفایی - استاد گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

بهروز اخلاقی - دانشیار گروه حقوق، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

منصور امینی - دانشیار دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تلقی حداقلی از نهاد خسارت معضلی اساسی در حقوق ایران و نظام مسئولیت قراردادی ما است که دائماً وسوسه یک پژوهش حقوقی در قیاس با سایر نظام‌های حقوقی و نیز تجربه‌های مشترکی که در عرصه تجارت بین‌الملل خلق شده را به جای می‌گذارد. از این رهگذر، مرور معیارهای محاسبه خسارات و بازخوانی اندیشه‌های ارائه‌شده در دنیای مدرن (با نگاهی به مقتضیات اقتصادی در کشورهای درحال توسعه مانند ایران) ناگزیر می‌نماید. بدین ترتیب، ضمن بررسی طرق ارزیابی خسارات ناشی از عدم انجام تعهد در نظام حقوقی انگلیس (در کنار تحلیل پژوهش‌های نوین در این حوزه) و نیز برخی از معتبرترین اسناد بین‌المللی نظیر کنوانسیون بیع بین‌المللی کالا، اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی، اصول اروپایی حقوق قراردادهای و چارچوب ارجاع مشترک، سعی شده تا خوانشی از این معیارها ارائه شود که از تلقیات موجود در خصوص نهاد خسارت فراتر می‌رود. با تحلیل آثار اقتصادی مبانی «اعاده»، «انتظار» و «اعتماد» و نیز نظریات مدرن‌تری چون «قراردادهای ناقص» و «نقض کارآمد» (و نیز پژوهش‌های مبتنی بر تحلیل اقتصادی در اوایل قرن بیستم)، با توجه به مقتضیات بازار داخلی، به نظر می‌رسد در کوتاه‌مدت می‌توان به مبنای قابل توجیهی چون «انتظار» توجه نشان داد.

کلمات کلیدی:

نقض تعهد، ضمانت اجرا، خسارت، معیار محاسبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1172154>

